

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220206830
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7220206830.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a sudcov JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa MUDr. G. G. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho na M. triede č. XX zastúpeného JUDr. Marekom Gibom advokátom Hviezdoslavova č. 4 Trebišov proti odporkyni (manželke) Mgr. I. G., nar. XX.X.XXXX bývajúcej na M. triede č. XX G. zastúpenej JUDr. Janou Bajužíkovou advokátkou so sídlom Štefánikova č. 8 Michalovce v konaní o rozvod manželstva, o odvolaní odporkyne (manželky) proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 19Pc/90/2020-151 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo navrhovateľa a odporkyne (manželky).

2. Svoje rozhodnutie založil na zistení, že boli splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva, ktoré je už len formálnym zväzkom, dlhodobu neplní svoj účel, je trvalo a vážne rozvrátené a obnovenie manželského spoluzitia manžel vylučuje s tým, že zásadne odmietol poskytnutie odbornej pomoci za účelom odstránenia príčiny rozvratu manželstva, vylúčil obnovenie manželského spoluzitia v dôsledku rozdielnych predstáv o manželskom spoluzítí ako aj dôsledku toho, že posledných desať rokov v manželstve absentuje intímny život a posledných päť rokov má vzťah s inou ženou s tým, že manželstvo bolo udržiavané len formálne kvôli synovi, ktorý však v priebehu konania o rozvod nadobudol plnoletosť. V ďalšom vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, podľa ktorých síce odporkyňa (manželka) s rozvodom manželstva nesúhlasila, potvrdila však dlhoročné problémy v manželstve, manželovu neveru, absenciu intímneho života počas posledných desiatich rokov s tým, že v manželstve chce zotrvať a zachovať ho, keďže nechce byť rozvedenou ženou a nechce, aby mal syn nálepku, že pochádza z rozvedenej rodiny. Súd prvej inštancie vyhodnotil aj návrhy odporkyne na uloženie povinnosti účastníkom konania navštevovať manželskú poradňu a poukázal na to, že tento inštitút neslúži na to, aby niektorému z manželov dohovorel podľa predstáv druhého manžela, ale na odstránenie príčiny rozvratu manželstva a môže mať pozitívny efekt len v prípade, že manželia sú ochotní spolupracovať, pričom navrhovateľ opakovane rezolútne a zásadne takúto pomoc odmietol. Záverom zdôraznil, že manželstvo je zväzok muža a ženy vzniknutý na základe dobrovoľného a slobodného rozhodnutia a vynútené trvanie nefunkčného manželstva nemôže vytvárať priestor pre vytvorenie harmonického a trvalého životného spoločenstva. Právne posúdil podľa ust. § 1 ods. 1, 2, § 23, § 18, § 19, § 92 zák. č. 36/2005 Zákona o rodine v platnom znení, ako aj ustanoveniami § 93, § 94 a § 96 ods. 1 a 2 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie odporkyňa (manželka), ktorá ho žiadala zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že vytýkala súdu

prvej inštancie nesprávne zistenie skutkového stavu, ako aj nesprávne dôvody jeho rozhodnutia, keďže dôvodom rozvratu manželstva majú byť podľa súdu prvej inštancie rozdielne predstavy o manželskom spolužití, pričom ich súd mal za preukázané z dlhodobého porušovania povinností manželov vyplývajúcich z citovaných ustanovení Zákona o rodine, s čím sa však nestotožnila, pretože rozdielne predstavy o spolužití boli definované len zo strany navrhovateľa, pričom súd toto konštatovanie subsumoval na oboch účastníkov konania. Zdôraznila, že sa rozhodla pre zachovanie rodiny, pretože ju považuje za najdôležitejší inštitút, ktorý dáva jej členom pocit spolupatričnosti a každý by mal vyvinúť snahu o to, aby sa rodina udržala. Spochybnila aj závery súdu prvej inštancie o tom, že kladie väčší dôraz na spoločenský status vydatej ženy, než na plnohodnotný manželský vzťah, pričom tento názor súd ustálil len z toho, že pripustila, že nechce byť rozvedenou ženou. Taktiež nie je správny záver súdu prvej inštancie o tom, že nesúhlasí s rozvodom len z ekonomických dôvodov, keďže v čase, keď uzavrela s odporcom manželstvo, manžel bol študentom a všetky náklady spojené s chodom spoločnej domácnosti finančne uspokojovala ona zo svojich príjmov ako aj prenájmom jej nehnuteľností, ktoré má vo výlučnom vlastníctve. Napokon všetky väčšie investície do bytu hradila z finančných prostriedkov z vyššie uvedených prenájmov, ako aj z príjmov vyplývajúcich z jej zvýšeného pracovného úsilia. Naopak, navrhovateľ profitoval z jej prostriedkov, pretože na spoločný majetok vynakladala výlučne svoje finančné prostriedky. Taktiež spochybnila záver súdu o tom, že manžel opakovane odmietol poskytnutie odbornej pomoci, keďže takýto záver vyplýva len z prístupu súdu prvej inštancie v predmetnej veci ako rutinného prístupu v rozvodových sporoch. Zdôraznila, že jej vzťah s manželom je jedinečný, preto má za to, že by mala byť navrhovateľovi zo strany súdu nariadená manželská poradňa, ktorú by absolvoval a následne by prehodnotil jeho vzťah k manželstvu ako aj jej snahu o jeho záchranu. Niekedy aj malá zmena môže totiž priniesť veľmi pozitívne výsledky. Skutočnosť, že v iných rozvodových konaniach účastníci nebojújú o svoje manželstvo je pre ňu irelevantná, pretože ona si inštitúciu manželstva vysoko váži a chce zapracovať na jej obnovení, preto žiadala odvolací súd, aby dal ich vzťahu šancu.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť s tým, že zopakoval tvrdenia produkované v konaní osvetľujúce hĺbku manželského rozvratu a poukázal aj na prístup odporkyne k predmetnému konaniu, kedy sa v podstate vyhýbala pojednávaniam v snahe čo najdlhšiu dobu oddialiť rozhodnutie vo veci.

5. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ust. CSP ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vypořiadal so všetkými námietkami manželky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie s tým, že ani v priebehu odvolacieho konania odporkyňa (manželka) neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie o návrhu na rozvod manželstva.

9. Odvolací súd dospel k totožnému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že manželstvo účastníkov konania nemôže a ani neplní svoj účel vzhľadom na vážny a trvalý rozvrat manželských vzťahov bez možnosti obnovenia základných funkcií a so zreteľom na jednoznačný postoj navrhovateľa ani nemožno očakávať, že manželské spolužitie s manželkou niekedy obnovia. Rozvrat manželstva, ako objektívny vzťah vzájomných vzťahov medzi manželmi, je výsledkom mnohých rôznych príčin, ktoré sa navzájom ovplyvňovali a znásobovali sa s tým, že z výpovedí účastníkov konania a ďalších dôkazov jednoznačne vyplýva (čo v konaní nespochybnila ani odporkyňa), že dôvodom zotrvania účastníkov v

manželskom zväzku bol maloletý syn MV., nar. XX.X.XXXX, ktorý však v priebehu konania dosiahol plnoletosť s tým, že zo zhodných prednesov účastníkov konania v ďalšom vyplynulo, že o rozvode manželstva uvažovali už predtým, avšak vždy od toho upustili po vzájomnej dohode s tým, že zotrviajú v manželstva do nadobudnutia plnoletosti syna. Navyiac výsledky vykonaného dokazovania a opätovné zhodné prednesy účastníkov konania jednoznačne nasvedčujú záveru, že manželstvo neplní svoju biologickú funkciu, keďže intímne spolu manželia nežijú už po dobu 10 rokov. Navrhovateľ má intímny vzťah s novou priateľkou a aj odporkyňa trávi chvíle voľného času mimo manželského zväzku tak, ako aj navrhovateľ. Z výpovedí navrhovateľa taktiež vyplynulo vzájomné odcudzenie vo všetkých stránkach manželského spolužitia, ktoré viedlo k strate citovej náklonnosti a podpory znemožňujúce plnenie účelu manželstva a vylučujúce akúkoľvek perspektívu obnovenia harmonického spolužitia účastníkov, ktoré v konečnom dôsledku harmonické dlhodobu nie je. Aj keď ust. § 96 ods. 1 CMP vyjadruje záujem celej spoločnosti na zachovanie rodiny založenej manželstvom ako miesta vzniku života, formovania a osobnosti charakteru človeka a osvojovania si základných životných hodnôt, čomu má napomáhať aj súd pri rozhodovaní o rozvode, v predmetnom prípade nie je možné trvať na zachovaní manželstva, ak dlhodobu neplní svoje základné funkcie a očakávať zlepšenie vzájomných vzťahov len na základe zamietnutia návrhu na rozvod manželstva, ak sa v priebehu konania o rozvod manželstva problémy účastníkov ani minimálne nezlepšili, pričom navrhovateľ nielenže nepreukázal, ale priamo vylúčil snahu o reparáciu vzťahu s odporkyňou (manželkou). Záujem manželky o zotrvanie v manželstve nemôže byť samo o sebe dôvodom, aby súd nútil navrhovateľa zotrvať vo vzťahu, ktorý považuje za neperspektívny, pretože na naplnenie účelu manželstva je potrebná snaha oboch strán, vzájomné pochopenie a citové zblíženie. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani odporkyňou navrhované uloženie povinnosti manželom navštevovať manželskú poradňu, ktoré sa následne premietlo aj do jej odvolacej námietky, keďže zhodne so záverom súdu prvej inštancie uzatvára, že odborné poradenstvo môže slúžiť len na odstránenie príčiny rozvratu manželstva a môže mať pozitívny efekt len v prípade, ak sú obaja manželia ochotní spolupracovať, čo navrhovateľ zásadne a rezolútne vylúčil aj v priebehu odvolacieho konania.

10. Vo svetle vyššie uvedeného sa aj ďalšie odvolacie námietky odporkyne, v ktorých polemizuje o dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie vo vzťahu k tomu, že nechce byť rozvedenou ženou, resp. že nesúhlasí s rozvodom z ekonomických dôvodov, odvolací súd uzatvára, že vzhľadom k výsledkom vykonaného dokazovania sa tieto vo vzťahu k jednoznačnému rozvratu manželstva ako objektívneho stavu vzájomných vzťahov medzi manželmi javia skutkovo aj právne irelevantné. Preto odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením s tým, že na doplnenie dôvodov uviedol vyššie uvedené závery. O trovách odvolacieho konania rozhodoval s poukazom na ust. § 57 CMP.

11. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné 7CoP/51/2021 9 uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).